

Sygn. akt III Cz 1971/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 stycznia 2015 r.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko M. S. (S.)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 30 czerwca 2014 r., sygn. akt VIII Nc 1827/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Zabrzu umorzył postępowanie w sprawie z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. przeciwko M. S. o zapłatę. Uzasadniając rozstrzygnięcie, Sąd Rejonowy wskazał, że umorzenie postępowania było konsekwencją nieuiszczenia przez powoda opłaty uzupełniającej od pozwu w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania w kwocie 35 zł.

Zażalenie na to postanowienie wniosła powódka zarzucając naruszenie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. art. 130 k.p.c. oraz art. 217 Konstytucji RP polegające na żądaniu uiszczenia opłaty uzupełniającej sądowej od pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym po skierowaniu sprawy do sądu właściwości ogólnej na skutek skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego oraz uznaniu, że brak uzupełnienia powyższej opłaty stanowi brak formalny pozwu skutkujący koniecznością umorzenia postępowania, podczas gdy obowiązujące przepisy ustawowe nie wyrażają obowiązku uiszczenia takiej uzupełniającej opłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Podstawą prawną przekazania przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie rozpoznania sprawy VI Nc-e (...) do Sądu Rejonowego w Zabrzu był art. 505³³ § 1 k.p.c. Wobec tego, Sąd Rejonowy w Zabrzu, był zobowiązany do nadania sprawie biegu z uwzględnieniem regulacji prawnej z art. 505³⁷ § 1 k.p.c.

Kwestią dyskusyjną, a zarazem istotą zażalenia, pozostawało, czy powódka, w ramach art. 505³⁷ § 1 k.p.c., była zobowiązana do uiszczenia uzupełniającej opłaty od pozwu ustalonej na podstawie art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Odpowiadając na to pytanie, należy zwrócić uwagę, że art. 505³³ § 1 k.p.c. stanowi, że w przypadku braku podstaw do wydania nakazu zapłaty sąd przekazuje sprawę do sądu według właściwości ogólnej. Brzmienie tego przepisu nie wyłącza obowiązków Przewodniczącego określonych w art. 201 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, Przewodniczący bada, w jakim trybie sprawa powinna być rozpoznana oraz czy podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu odrębnym, i wydaje odpowiednie zarządzenia.

Zarządzeniem z 5 maja 2014r. Przewodniczący Wydziału zarządził wpisać sprawę do repertorium Nc zgodnie z § 83 ust. 1 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz.Urz.MS. z 2003r. Nr 5, poz. 22 z późniejszymi zmianami). Równocześnie, w punkcie 5 tego zarządzenia, Przewodniczący stwierdził brak podstaw do rozpoznania sprawy w postępowaniu uproszczonym oraz zobowiązał powoda do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu.

Zarządzenie to, wbrew stanowisku strony powodowej, miało oparcie w obowiązujących przepisach prawa. Zgodnie bowiem z art. 505³⁷ § 1 k.p.c., po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 oraz art. 505³⁴ § 1, co miało miejsce w niniejszej sprawie, Przewodniczący wzywa dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu - w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. Tym samym, zobowiązanie strony powodowej do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu miało swoją podstawę prawną, a zatem nie stanowiło naruszenia wskazanych w zażaleniu przepisów prawa.

Nadto należy zwrócić uwagę, że wysokość tej opłaty, na etapie jej uzupełnienia, nie była przez powódkę kwestionowana (k. 8).

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda